

De Emmaüsganger

Luc. 24: 13-16 Reisgenoot – die met ons optrekt

- ‘Twee van hen’: Kleopas en nog iemand: ze behoren niet tot ‘de twaalf’, wel tot de discipelkring. Na het (Joodse) Paasfeest in Jeruzalem te hebben meegevierd gaan de pelgrims weer huiswaarts. Emmaüs: ongeveer 11,5 km van Jeruzalem?
- Opeens komt Jezus erbij. ‘Jezus zélf’. Vanwaar? Zijn verschijning is als zijn verdwijning (v.31): onnavolgbaar. ‘Terwijl zij daarover spraken’: in hun verlegenheid en verwarring komt Hij langszij.
- ‘Hun ogen waren bevangen’. Ziende blind. Hoe zou dat komen? Te zeer gevangen in hun verslagenheid om Hem te kunnen herkennen? Of... gééft Hij zich nog niet te kennen?
- ‘Stille’ wijze waarop Hij verschijnt: Hij breekt niet binnen en maakt zich niet onmiddellijk bekend. Herkenning is er pas *gaandeweg*. Het moet groeien. Voorbereid worden.

Luc. 24: 17-24 Vreemdeling – die naar ons luistert

- Hij stelt vragen. ‘Wat is er gebeurd?’ Hij wekt verbazing. Doet alsof Hij van niets weet. En geeft hen ruimte – om hún verhaal te doen.
- Hun verhaal: van hoop die oplaaide en werd uitgedoofd. Hoop op bevrijding voor Israel – uit de greep van Rome. Hoop zoals die werd levend gehouden op het Joodse Paasfeest!
- Hun verhaal: van een Man van Nazareth, die een bijzondere profeet was. Maar: hun eigen leiders hebben hem ter dood laten veroordelen en kruisigen.
- Hun verhaal: van onverklaarbare dingen die ‘s morgens bij het graf zijn gebeurd. Een leeg graf. Engelen met wonderlijk nieuws: Hij leeft. Discipelen die gaan kijken maar Hem zélf niet zien. Dus...

Als de hoop nu alleen een gevoel was in het hart van mensen, dan zou zij zeker zijn uitgeblust.

Wij zien dan ook bij de Emmaüsgangers, hoe de vlam dooft.

En op de avond van de derde dag is zij verdwenen.

Zij spreken ervan in een verleden tijd: ‘Wij *hoopten* dat Hij het was die Israel verlossen zou...’

Maar de hoop is in God verankerd. Dood en hel kunnen Hem niet verslaan.

O. Noordmans

Ter overweging.

Wat heeft mij dat te zeggen:

- Zijn verschijning, zo onopvallend, zo eenvoudig?
- gaandeweg, langzamerhand Hem te gaan herkennen als de Levende?
- te ontdekken dat ik vroeg of laat ‘uitgepraat’ ben, om pas dán echt te kunnen luisteren naar Hem?

Luc. 24: 25-27 **Leraar – die de Schriften opent**

- Als ze zijn 'uitgepraat', neemt Hij het woord. Vreemd, zijn gezag. Ze laten zich gezeggen. Kritisch en scherp: Hij verwijt hun gebrek aan inzicht in de Schriften.
- Hij legt de Schriften uit. Zó dat die open gaan: Hij leert je lézen. Lezen met het oog op de Messias. En zijn weg van lijden en glorie. Over het lijden als weg tót de glorie.
- Heeft Hij in zijn uitleg bepaalde teksten op het oog? Kwamen bepaalde schriftgedeelten ter sprake? Of gaat het niet alleen om de 'losse' teksten, maar vooral ook om de grote lijnen?
- Maar nóg is er geen herkenning... Nóg geeft Hij zich niet onomwonden te kennen... Hij heeft het over zichzelf, maar – via het Woord: dat helpt ons verder op weg naar herkenning. De Schriften willen mij naar de Levende heen leiden.

Luc. 24: 28-35 **Gastheer – die het brood breekt**

- Bijna thuis gekomen, gaat het avond worden. Hier scheiden onze wegen? Hij doet alsof Hij verder wil gaan. Hij dringt zich niet op. Zij dringen aan: blijf! Waar wij Hem binnenlaten, gaan we Hem (her)kennen.
- De gast wordt gastheer: Hij opent de maaltijd. Breekt en deelt het brood. Nú gaan de ogen open... Heeft Hij hierop gewacht? Of hier naartoe gewerkt?
- Dan verdwijnt Hij – op slag. Wat blijft: de zekerheid dat Hij leeft. Geen nadere uitleg over de opstanding of hoe het nu verder zal gaan. Maar het voornaamste is gebeurd: ze hebben Hem gezien.
- Nú begrijpen ze waarom ze al in vuur en vlam stonden toen de Schriften open gingen. Achteraf vallen dingen op hun plaats. Vanuit de herkenning zie je de weg die achter je ligt met andere ogen.
- Nú willen ze onmiddellijk terug naar de discipelkring om het Nieuws te delen. Ontmoeting met de levende Heer die je in beweging zet. En leidt tot ontmoeting met je broeders en zusters.

Breek ons, Heer, het brood,
als bij die getrouwen,
die Gij na uw dood
leven deelt aanschouwen
dat we U kennen mogen.
Open uit de hoge
ons de ogen.

R. A. Schröder

Ter overweging.

Wat betekenen deze dingen voor mijzelf:

- de Schriften die mij zicht willen geven op de weg van de Messias,
- de Maaltijd als moment waarop wij Hem zien zoals Hij is,
- de discipelkring om de vreugde over de Levende te delen?